

Sygn. akt IX Ka 1551/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Sędziowie: SO Anna Szeliga

SO Tomasz Nowak

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 roku

sprawy C. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą

w Pińczowie

z dnia 3 lipca 2013 roku sygn. akt X K 22/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt 1551/13

UZASADNIENIE

Oskarżony C. K. stanął pod zarzutem tego, że :

w dniu 11 marca 2012r. w P., woj. (...)działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. Ż.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że udostępnił swoje konto bankowe założone w Banku (...) S.A.wyżej wymienionym mężczyznom na które wpłynęły pieniądze w kwocie 103 złote od pokrzywdzonego tytułem zapłaty za 8 sztuk wkładów filtrów do wody B.M.kupionych za pośrednictwem portalu internetowego A. działając tym samym na szkodę W. Ż.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Busku – zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie wyrokiem wydanym w dniu 3 lipca 2013r. w sprawie sygn. akt X K 22/13 oskarżonego C. K.uniewinnił od popełnienia zarzucanego czynu; na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa .

Apelację od wyroku wniósł prokurator, który na podstawie art. 438 pkt 3 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi :

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku i mający wpływ na jego treść, a polegający na wyrażeniu przez Sąd I instancji błędnego poglądu, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż C. K. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa zarzuconego mu aktem oskarżenia, bądź z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, bowiem nie był świadom konsekwencji prawnych z zachowania nieustalonych mężczyzn, którzy dysponując kontem bankowym, założonym na ich prośbę przez C. K. i karta do bankomatu, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 103,00 złotych W. Ż., co w konsekwencji doprowadziło do jego uniewinnienia pomimo, że prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego, a w szczególności właściwie oceniona na gruncie odpowiedzialności karnej rola oskarżonego jako pomocnika w tym procederze oraz oparta na nich swobodna ocena dowodów z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w sposób bezpośredni i nie budzący wątpliwości prowadzi do wniosku, że C. K. wyczerpał znamiona występku z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, bowiem strona podmiotowa pomocnictwa, jako zjawiskowej formy przestępstwa, obejmuje – przy braku wyraźnego wyłączenia – obie postaci umyślności i nie jest ona normatywnie powiązana ze stroną podmiotową przestępstwa sprawcy głównego co sprawia, że odwoływanie się przez Sąd I instancji, przy zamiarze pomocnika do strony podmiotowej przestępstwa sprawcy głównego jest nieuzasadnione, gdyż wynika to bowiem z nieacesoryjnego charakteru odpowiedzialności karnej pomocnika.

Formułując zarzut jak wyżej skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora jest oczywiście bezzasadna, na uwzględnienie nie zasługuje .

Wbrew zarzutowi skarżącego materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu występku, bądź występku z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Stojąc na gruncie wyjaśnień składanych przez oskarżonego jest rzeczą oczywistą i pewną, tak jak to ustalił Sąd I instancji, że oskarżony w dniu 5 marca 2012r. na prośbę dwóch nieznanymi mu mężczyznom, których personali nie ustalono założył na swoje nazwisko rachunek oszczędnościowy – rozliczeniowy, w Banku (...) SA Oddział w J., z dostępem do usług bankowości elektronicznej oraz kartą płatniczą. To właśnie nieustaleni mężczyźni wypełnili za oskarżonego niezbędne dokumenty, które C. K. podpisał.

Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż mężczyźni ci zapewniali oskarżonego, że pracują za granicą i chcąc uniknąć zajęcia ich pieniędzy, chcą „żeby pieniądze te wpływały na jego konto”, do którego zapewnili sobie dostęp, otrzymując od oskarżonego całość dokumentacji bankowej wraz z kartą płatniczą.

Analizując dokumentację bankową, operacje dokonywane na rachunku, w tym transakcję, której dotyczyła przedmiotowa sprawa, przy uwzględnieniu wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania, brak jest podstaw ku temu, żeby kwestionować wiarygodność wyjaśnień składanych przez oskarżonego.

W świetle tych właśnie wyjaśnień, brak jest podstaw ku temu żeby przyjąć, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa, bądź, że pomógł nieustalonym mężczyznom w dokonaniu przedmiotowego oszustwa.

Oskarżony nie miał świadomości, iż zakładając przedmiotowe konto, nieustaleni mężczyźni w oparciu o dane osobowe oskarżonego i dane o założonym na jego nazwisko rachunku bankowym, na portalu internetowym wystawią do sprzedaży przedmiotowe filtry, które zakupi pokrzywdzony W. Ż. dokonując za nie zapłaty w kwocie 103 zł. właśnie na konto bankowe oskarżonego.

W świetle wyjaśnień składanych przez oskarżonego nie można uznać, tak jak to postuluje skarżący, że oskarżony miał zamiar, choćby ewentualny, dokonania występku z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk .

Oskarżony nie miał bowiem świadomości, że pomaga nieustalonym mężczyznom w doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do sprzedaży przedmiotowych filtrów.

Z wyjaśnień oskarżonego wynika w sposób pewny, że miał świadomość tego, że podejmowane przez niego działania nie są zgodne z prawem, niemniej jednak brak jest podstaw do przyjęcia, iż miał on świadomość, że udostępnia przedmiotowe konto do realizacji przestępstwa oszustwa .

W tym stanie rzeczy podzielając tak rozumowanie Sądu I instancji, w oparciu o przepisy art. 437 § 1 kpk, art. 457 § 2 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Anna Szeliga SSO Ewa Opozda-Kałka SSO Tomasz Nowak